

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

64. De insigni miraculo, quod pueris Apamiensibus contigit, qui ruri verba consecrationis ioco protulerunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

sustinere, eos autem, qui hoc fecerint, aut
permiserint, ex prouincia ybi hoc com-
est, expelli, rebus eorum loci illius sancti
Ecclesie vendicandis.

*Ioannes Moscus Euiratus cap. 196. Prati-
lis de insigni miraculo, quod pueri Apami-
bus contigit, qui ruri, verba consecrationis
protulerunt.*

CAP. LXIIII.

NArrauit nobis Gregorius Aphro-
prouinciæ Praefectus, fidelis vir, &
nachorum & pauperum amator, boni
omnibus semper congaudens. In Prouin-
inquit, mea, (erat Apamiensis secunda
rum Prouinciæ, ex oppido, quod dicitur
rax) ager est ab vrbe quasi quadraginta
arijs distans, qui Gonagus dicitur. In hoc
in eius finibus pueri pascebant pecora.
folet pueris contingere, puerili consuetu-
voluerunt ludere. Cumq; luderent, dixit
ad inuicem: Venite celebremus Missam
feramus sacrificium, & communicemus.
uti semper in sancta Ecclesia presbyter
Quod cum placuisset omnibus, consti-
ex eis vnum in ordine presbyteri, duo
lios pueros in ministrorum officio, ven-
ad saxum quoddam (erat enim in planitie
supra saxum in morem altaris apponit
& vas testium in vino. Assistentq; vni-
dem coram altari, qui fungebatur officio

byteri, medius, duo verò alij hinc, atque hinc
 veluti ministri. Et ille quidem sanctæ oblatio-
 nis verba dicebat, illi verò fasciis, quæ fere-
 bantur, pro stabellis vtentes, auram faciebant.
 qui verò presbyteri fungebatur officio, ideò
 sanctæ oblationis verba sciebat, quia consue-
 tudo fuit in Ecclesia, vt pueri in Missis ante sa-
 crarium assisteret, primi; cum clericis com-
 municarent sanctis Christi Dei nostri ve-
 randisq; mysterijs. Quoniã verò quibusdam
 in locis alta voce consueuerunt presbyteri san-
 cti sacrificij rationes pronũciare, pueri vt pro-
 pius adstantes, sæpius eas audiendo didicerãt.
 Cum igitur omnia secundum Ecclesiasticam
 consuetudinem fecissent, priusquam panes
 frangerent ac communicarent, ignis cælitus
 delapsus, quæ proposita erant, consumpsit om-
 nia, saxumque totum combussit, ita vt nihil
 omninò neq; saxi, neque eorum, quæ fuerant
 proposita, relinqueretur. Hoc repente factum
 cum pueri vidissent, in terram omnes præ ti-
 more corruerũt, ac diutius semiuiui perman-
 serunt, neque erumpere vocem, neque de ter-
 ra surgere valentes.

Cum verò non redirent domum hora, qua
 consueuerant reuerti, sed pauidi in pauimen-
 to iacerent, exierunt parentes eorum: vt vide-
 rent, cuius rei gratia consueto legitimo tem-
 pore non reuertissent. Egressi autem, pueros
 omnes humi iacentes inuenerunt, neque ag-
 noscen-

noscentes aliquos, neque loqui se alloque-
 bus valentes. Parentes itaque semiviventes
 aspicientes, vnusquisque filium suū al-
 tes, domum retulerunt, videntesq; pueros
 huiusmodi excessu diutius durantes, mira-
 tur nimium causam, stupores eorum en-
 nō ignorantes, nec discernere valentes, sed
 que illos per totum diem interrogantes,
 sponsum nullum accipere ab eis poterant,
 quæ illis acciderant, scire omnino neque-
 runt, donec dies illa, & nox tota praeter-
 Tunc enim & pueri paulatim in se ipsos re-
 si, cuncta illis retulerunt, quæ gesta fuerant,
 quæ illis contigerant. Assumentes vero pa-
 res suos, & omnes loci ipsius habitatores,
 si sunt, & locum eius ostenderūt, in quo
 bilia ista contigerant vestigia, quædam
 ignis indicantes. Audientes verò, quæ
 fuerāt, & ipsius indicijs rerum admoniti
 uitatem cucurrerunt, cunctaque Episcopi
 uitatis nunciauerunt. Qui perculsus magis
 dine & nouitate miraculi, cum omni cle-
 stinus accurrit. Vidensq; pueros, &
 ab eis, quæ euenerant audiens, & caelestium
 nis vestigia intuens, pueros quidem con-
 tinuò in monasterium immisit, locum
 rō monasterium fecit latissimum, supra locum
 autem ignis, Ecclesiam construxit, & sanctum
 erexit altare. Dicebat autem ipse Dominus
 Gregorius fidelissimus vir, vnum se istis

puerorum adspexisse, eiusque monasterij, vbi
miraculum acciderat, monachum ipsum cog-
nouisse. Et istud quidem magnum reuera, ac
diuinum, stupendumq; miraculum Gregorius
venerabilis nobis aetate nostra contigisse e-
narravit.

*De gregum pastoribus verba consecrationis in panes
propositos, temerè pronuntiantibus, ab igne caelesti
consumptis. Ex Iudoci Clichtouei lib. 3. Elucida-
torij Ecclesiastici.*

CAP. LXV.

Ferunt, cum olim alta voce proferretur
Canō, omnes ferè per assiduum vsum il-
lum memoria tenuisse, atque in vicis & com-
pitiis publicè decantare solitos esse, vnde cum
quidam pastores, quodam auro temerario, pa-
ne super lapidem posito in agro, verba conse-
crationis hostiè protulissent, conuersus quidè
ille panis fertur fuisse in carnè ad illorum ver-
borum prolationem, ipsi autem igne caelitùs
in eo demisso, diuino iudicio sunt absumpti,
vt per hanc punitionis seueritatem cæteris ef-
fent exemplo, ne vnquam tale quippiã atten-
tarent, neque diuinis abuterentur mysteriis ad
iocum vel ludibrium, &c. Quod ipsum quoq;
attestatur Michaël Buchingerus Colmariens.
in suo Tyrocinio de sacrae altaris mysterio.

*De rustico quodã in diuersorio, per ludibriũ acceptum
pane consecrate, ob id subitanea morte exstinctus.
Ex Epistola Erasmi ad Episc. Leodiensem scripta Ba-
siliae anno 1528.*

F 2 CAP.